

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 2662/2022
03.11.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Драгане Маринковић и Иване Рађеновић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Богосав Т. Самарџић, адвокат из ..., против тужених Туристичке организације Општине Ивањица и Општине Ивањица, које заступа Општински правобранилац Општине Ивањица, ради поништаја решења о престанку радног односа, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 2861/21 од 10.03.2022. године, у седници одржаној 03.11.2022. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 2861/21 од 10.03.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Ивањици П1 80/20 од 30.06.2021. године, ставом првим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца за поништај решења првотужене Туристичке организације Општине Ивањица број ../19 без датума којим се констатује да је тужиоцу престао радни однос истеком рока на који је заснован и то дана 28.06.2020. године. Ставом другим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се утврди да је засновао радни однос на неодређено време код првотужене Туристичке организације Општине Ивањица чији је оснивач друготужена Општина Ивањица, почев од 08.05.2007. године. Ставом трећим изреке, обавезан је тужилац да тженима солидарно накнади трошкове парничног поступка у износу од 147.375,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 2861/21 од 10.03.2022. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена првостепена пресуда. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне другостепене пресуде тужеилац је благовремено изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је испитао побијену пресуду у смислу одредбе члана 408. ЗПП („Службени гласник Републике Србије“ бр. 72/11 ... 87/18) и утврдио да ревизија тужиоца није основана.

У спроведеном поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП на коју Врховни касациони суд пази по службеној дужности. Наводи ревизије којима се указује на постојање битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 12. ЗПП су без утицаја јер та повреда поступка не представља ревизијски разлог из члана 407. ЗПП.

Према утврђеном чињеничном стању, Одлуком Скупштине Општине Ивањица број 10 од 30.06.2000. године основана је установа „Туристичка организација Општине Ивањица“ за предузимање потребних мера и радњи ради задовољавања потреба грађана у области туризма. Дана 01.07.2019. године, тужилац је са првотуженом Туристичком организацијом Општине Ивањица закључио уговор о раду за обављање послова директора Туристичке организације Општине Ивањица на период од годину дана од дана потписивања овог уговора. На 25-ој седници Скупштине Општине Ивањица 01.06.2020. године, донето је решење којим је тужилац разрешен са места в.д. директора првотужене Туристичке организације Општине Ивањица, због истека мандата на који је именован решењем Скупштине Општине Ивањица од 28.06.2019. године и функција му је престала даном разрешења, а решење је објављено у Службеном листу Општине Ивањица. Управни одбор првотужене Туристичке организације Општине Ивањица донео је решење број ../19 којим се констатује да је тужиоцу именованом на функцију в.д. директора Туристичке организације Општине Ивањица престао радни однос истеком рока на који је заснован и то дана 28.06.2020. године. Утврђено је да је тужилац први пут именован за директора првотужене 2007. године на период од четири године, а затим 2011. и 2015. године такође на период од по четири године и да је након сваког именовања са Туристичком организацијом Општине Ивањица, тужилац закључивао уговоре о раду на одређено време за обављање послова директора.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања правилно су нижестепени судови применили материјално право када су одбили тужбени захтев тужиоца за поништај решења о престанку радног односа са образложењем да се побијаним решењем број ../19 без датума само констатује престанак радног односа услед истека времена на који је заснован дана 28.06.2020. године, а након што је тужилац разрешен са функције в.д. директора првотужене Туристичке организације Општине Ивањица на 25-ој седници Скупштине Општине Ивањица 01.06.2020. године, па није могло да се примени правило о преображају радног односа из члана 37. став 4. Закона о раду.

Врховни касациони суд сматра да се ревизијом тужиоца неосновано указује да је побијана пресуда донета уз погрешну примену материјалног права.

Одредбом члана 12. Закона о јавним службама („Службени гласник Републике Србије“ број 42/91 ... 83/2014), прописано је да се на оснивање, организацију и рад установе, сходно примењују прописи који се односе на предузећа, ако законом није другачије одређено.

Одредбом члана 24. став 3. Закона о јавним предузећима („Службени гласник Републике Србије“ број 15/2016, 88/2019) прописано је да директора јавног предузећа

чији је оснивач локална самоуправа именује орган одређен статутом јединице локалне самоуправе, на период од четири године, на основу спроведеног јавног конкурса, док је чланом 46. став 1. прописано да мандат директора престаје истеком периода на који је именован, оставком и разрешењем. Чланом 52. став 1. Закона о јавним предузећима прописано је да се вршилац дужности директора може именовати до именовања директора јавног предузећа по спроведеном јавном конкурс, ставом 2. истог члана прописано је да период обављања функције вршиоца дужности директора не може бити дужи од једне године, док је ставом 3. прописано да исто лице не може бити два пута именовано за вршиоца дужности директора.

Одредбом члана 48. ставовима 1., 2., 3. и 4. Закона о раду („Службени гласник Републике Србије“ број 24/05 ... 95/18) предвиђено је да директор односно други законски заступник послодавац (у даљем тексту директор) може да заснује радни однос на неодређено време или одређено време. Ставом 2. одређено је да се радни однос заснива уговором о раду а ставом 3. да радни однос на одређено време може да траје до истека рока на који је изабран директор односно до његовог разрешења као и да се међусобна права, обавезе и одговорности директора који није засновао радни однос и послодавца уређују уговором.

Према одредбама члана 37. Закона о раду („Службени гласник РС“ бр. 24/05, 61/05... 95/18), уговор о раду може да се закључи на одређено време, за заснивање радног односа чије је трајање унапред одређено објективним разлозима који су оправдани роком или извршењем одређеног посла или наступањем одређеног догађаја, за време трајања тих потреба (став 1); послодавац може закључити један или више уговора о раду из става 1. овог члана на основу којих се радни однос са истим запосленим заснива за период који са прекидима или без прекида не може бити дужи од 24 месеца (став 2); прекид краћи од 30 дана не сматра се прекидом периода из става 2. овог члана (став 3); ако је уговор о раду на одређено време закључен супротно одредбама овог закона или ако запослени остане да ради код послодавца најмање пет радних дана по истеку времена за које је уговор закључен, сматра се да је радни однос заснован на неодређено време (став 6).

У конкретном случају тужилац је са првотуженим 01.07.2019. године, закључио уговор о раду на одређено време, најдуже до годину дана ради обављања послова в.д. директора. Закључени уговор о раду на одређено време између парничних странака није садржао одредбе којима би се регулисао радно-правни статус тужиоца након разрешења са функције директора јер је његов радни однос био везан за трајање мандата, односно за његово именовање на функцију директора. Правилан је закључак нижестепених судова да се у конкретном случају ради о радном односу заснованом на пословима и задацима в.д. директора за период до годину дана на који период је изабран на функцију, а која му је престала коначним и правноснажним решењем донетим на 25-ој седници Општине Ивањица од 01.06.2020. године о разрешењу тужиоца са функције в.д. директора због истека рока на који је заснован. Наведена одлука о разрешењу је донета у законом спроведеној процедури и у складу са актима првотужене који регулишу поступак именовања односно разрешења директора и в.д. директора, а које решење тужени није побијао па исто производи правно дејство. С тога су без утицаја ревизијски наводи тужиоца да је оспорено решење незаконито јер се истим фактички само констатује престанак радног односа као последица разрешења са функције директора због истека рока на који је заснован, с обзиром на то да је донето на основу члана 175. став 1. ЗОР (услед истека рока за који је заснован).

Наводе у ревизији којима се оспорава утврђено чињенично стање Врховни касациони суд није ценио, јер се ревизија из тих разлога не може изјавити (члан 407. став 2. ЗПП).

На основу одредбе члана 414. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци.

Председник већа - судија
Звездана Лутовац, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић